

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

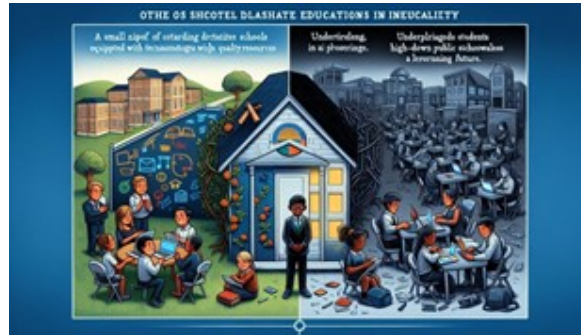
afgazad@gmail.com

Iran's M.

آئینه ایران

ا.م. شیری، معلم اخراجی
۲۵ سپتمبر ۲۰۲۴

روز دانش

جنوب جهانی

اول مهر-میزان-، روز دانش، روز آغاز سال تحصیلی، زنگ مراکز آموزشی و تحصیلی در سراسر کشور به صدا درمی آید. بهبه! چه صدائی! شورانگیز، روحنواز، امیدبخش! شوق آموختن و امید به آینده را می توان به وضوح در چشم های دانش آموزان، دانشجویان و والدین آن ها خواند. جشن آغاز سال تحصیلی از گذشته نسبتاً دور در کلیه مؤسسات آموزشی به صورت یکپارچه در کشور برگزار می شود و برای همه دانش آموزان، دانش جویان و والدین آن ها یک جشن واقعی است. این روز مورد انتظارترین روز برای کودکانی است که برای اولین بار از آستانه مدرسه عبور می کنند. این روز برای برخی ها، بازگشت به خاطرات گذشته، یادآور دوران کودکی و نوجوانی و جوانی، برای برخی های دیگر، گامی به سوی آینده، به رغم تمام فراز و فرودها، موفقیت ها و ناکامی های گذشته است. در این روز در مدارس ابتدائی از دانش آموزان کلاس اول با احترام خاصی استقبال می شود.

در گذشته های نه چندان دور این قول رایج بود که با یک مداد نازک در گوشه دفتر بنویسید: حروف الفبا در مدرسه تدریس می شود؛ با جمع و تفریق، ضرب و تقسیم بچه ها را آزار ندهید، آن ها در مدرسه تدریس می شوند. آنچه در مدرسه می آموزند، نباید در خارج از مدرسه تدریس شوند. و این، قطعاً به منعی نفی کمک و راهنمایی هنگام انجام تکالیف برای دانش آموز در منزل نیست.

آموزش و پرورش رایگان و توزیع برابر فرصت های تحصیلی در همه مقاطع، عامل اصلی رشد و شکوفائی استعدادها و مبنای پیشرفت، توسعه و ترقی هر کشور است. تحصیل باید ناظر بر تربیت متخصص و کاردان، مدیر و مدبر برای

کشور باشد. تعلیم و تربیت یک کالای قابل مبادله نیست و کالائی کردن آموزش و پرورش منجر به عقب‌ماندگی کشور و سقوط و انحطاط فرهنگی، حتی اخلاقی در جامعه می‌شود.

تحصیل صرفاً به معنای رفتن به مراکز آموزشی و حفظ کردن چند موضوع درسی برای نمره امتحانی نیست. درس معلم باید، درس محبت و انسانیت، صلح و دوستی، امنیت و آسایش باشد تا بتواند محصل را برای کسب علم جذب کند و بر قدرت فهم و شعور او بیفزاید. همانطور که در ضرب‌المثل ملی ما گفته می‌شود: «**درس معلم ار بود زمزمه محبتی، جمعه به مکتب آورد طفل گریز پای را**».

اما حالا، به خصوص در دوره حاکمیت جمهوری اسلامی، با گشایش فوق‌العاده گسترده مؤسسات آموزشی خصوصی، مدارس غیرانتفاعی، کلاس‌های تقویتی، کلاس‌های کنکور و غیره، نظام آموزش و پرورش در کشور ما تا درجه ابتدال سقوط کرده است. نتایج ناهنجار کنکور سراسری این مدعا را به وضوح ثابت می‌کند. به گونه‌ای که طبق برخی برآوردها، بیش از ۸۰٪ آن خصوصی‌سازی شده و مانند قرون و اعصار گذشته به یک فرصت و یک کالای تجملی برای فرزندان اعیان و اشراف تبدیل گردیده است. از این رو است که، به جز شمار قلیلی از «اشراف‌زادگان»، سالانه ده‌ها هزار نفر از فارغ‌التحصیلان مؤسسات پولی به امان سرنوشت در کشور رها می‌شوند.

بدون وارد شدن به جزئیات سقوط و انحطاط نظام آموزشی کشور، در این یادداشت باز هم بر این خواسته بحق و عادلانه تأکید می‌کنم که دولت حاکم، باید بدون اتلاف وقت و به فوریت، تمام مؤسسات تحصیلی خصوصی را تابع وزارت آموزش و پرورش کشور سازد و **اصل سی‌ام** قانون اساسی را مو به مو به مورد به اجرا بگذارد.

یکی دیگر از ناترازی‌های چشمگیر نظام آموزشی در مین ما عدم توجه تنوع در آموزش زبان‌های خارجی است. این، یک واقعیت آشکار است که تحصیل زبان خارجی در مدارس متوسطه ما بر اساس سیاست استعماری انگلیس، عمدتاً زبان انگلیسی است و تنوعی در آن دیده نمی‌شود. در صورتی که تنوع در آموزش زبان‌های خارجی به مردم ما امکان می‌دهد تا با علوم، ادبیات، تاریخ و فرهنگ ملل مختلف مستقیماً آشنا شوند. بنابراین، وزارت آموزش و پرورش موظف است در اسرع وقت، سیاست استعماری در آموزش زبان خارجی را کنار بگذارد و آموزش زبان‌های متعدد مثلاً المانی، فرانسوی، اسپانیولی، پرتگالی، چینی، روسی، جاپانی، زبان‌های ملل افریقا و غیره را در برنامه تحصیلی دوره متوسطه بگنجانند.

این خواسته، در نگاه اول، شاید به دلیل عادت و تسلط نظام تحصیلی استعماری، غریبه به نظر برسد. اما در اینجا هیچ چیز عجیب و غریبی وجود ندارد. این امر، به سهولت قابل انجام است. مثلاً، می‌توان کلیه مدارس کشور را به چند یا چندین گروه تقسیم‌بندی کرد و در برنامه درسی هر گروه یک زبان خارجی مشخص گنجانند.

گذشته از همه صحبت‌ها، جشن آغاز سال تحصیلی جدید ۱۴۰۳-۱۴۰۴ را به دانش‌آموزان، دانشجویان و دانش‌پژوهان، به آموزگاران، معلمان، استادان و کلیه فرهنگیان تبریک می‌گوییم! باشد که همیشه جایی در زندگی برای کسب علم و دانش، افزایش قدرت فهم و خردورزی وجود داشته باشد که به آحاد جامعه کمک کند تا جمعاً از عهده مشکلات زندگی اجتماعی بر آیند.

اول مهر - میزان ۱۴۰۳